

ในบทที่แล้วกล่าวถึงสาระสำคัญของร่างกฎหมายรวมบัญชีทั้ง ๒ ฉบับว่า เป็นการทำลายหลักการและเจตนารมณ์ของ “คลังหลวง” โดยสิ้นเชิง เนื่องจากในอดีตท่านก่อตั้ง “คลังหลวง” เพื่อรักษาทรัพย์ของนีไว้อย่างมั่นคงปลอดภัย เป็นหลักประกันของชาติ มิได้หวังเอาทรัพย์ของนีไปลงทุนเพื่อหวังเก็งกำไรแต่อย่างใด สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลวงตาและพี่น้องประชาชนที่ต้องการนำ “เงินบริจาค” เข้าสู่จุดที่มั่นคงปลอดภัยใน “คลังหลวง” แห่งนี้ เพื่อเพิ่มพูนให้แน่นหนามั่นคงยิ่งขึ้น ในขณะที่เนื้อหาของ “ร่างกฎหมายรวมบัญชี” นั้น มีสาระสำคัญที่ “ฝ่ายออกบัตร” ยึดเอามาเป็นของ “ฝ่าย

การธนาคาร” เสียทั้งหมด นั่นคือ การให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทยอย่างเต็มที่ในการบริหารจัดการสินทรัพย์ในคลังหลวง เป็นการทะเลาะกันง้างเพื่อให้อำนาจแห่งประเทศไทยเข้ามาหยิบเอา “เงินเก็บ” หรือ “เงินมั่นคง” ไปใช้เพื่อการเก็งกำไรและมีความเสี่ยงที่สูงขึ้นจนอาจพินาศชาติให้ล่มจมได้ในที่สุด ในระยะแรกที่รัฐบาลเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้หลวงตาท่านได้บิณฑบาตขอรับรัฐบาล “อย่าแตะคลังหลวง” อย่างน้อย ๓ ครั้งให้ยกเลิกไป ครั้งแรกคือในวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ครั้งที่สองในวันที่ ๓๑ มีนาคม และครั้งที่สามในวันที่ ๒ พฤษภาคม ปีเดียวกัน โดยท่านได้เทศน์ว่า “...คลังหลวงของเราคือหัวใจของชาติไทยเรา.....รักษากันมานานตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ปู่ย่าตายายแห่งประเทศไทยของเรา รักษาสมบัติของนีไว้มาดลอด ไม่เคยมีใครมาแตะต้อง แม้ตั้งรัฐบาลมากี่ชุดก็ไม่เคยมีรัฐบาลใดมาแตะต้องเงินจำนวนนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อได้ทราบว่าเอาเงินเหล่านี้มารวมกัน 3 กองนับจำนวนหนึ่งกองนี้ด้วยเขาไปนั้น เราจึงไม่เห็นด้วยตามหลักของธรรม แล้วไม่ใช่ด้วยเป็นทฤษฎีมานะของเรา ถึงขนาดที่ว่าเราขอบิณฑบาต

ขออย่าได้มาแตะต้องเงินจำนวนนี้เลย ซึ่งเท่ากับการเข้ามาทำลายชาติของเราทั้งชาติทีเดียว...”

	2	

	1	

	3	

อย่างไรก็ตาม

หากรัฐบาลมีความจำเป็นเกี่ยวกับภาระหนี้สินของชาติก็อาจยังพอมีหนทางแก้ไขได้โดยไม่กระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยของคลังหลวงซึ่งเป็นสมบัติสาธารณะด้านสุดท้ายของชาติ แม้หลวงตาจะขอร้องถึงเพียงนี้แล้วก็ตาม รัฐบาลยังคงมีนโยบายและไม่มีการทำอะไรที่จะยุติ ยังเผยแพร่โฆษณาชวนเชื่อทางสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ เพื่อโน้มน้าวให้ประชาชนเห็นคล้อยตามโดยให้ข้อมูลเพียงบางส่วน หรือบางครั้งถึงกับบิดเบือนความจริง ทำให้ประชาชนจำนวนไม่น้อยเข้าใจเจตนาจริงของ “โครงการช่วยชาติ” ผิดไป และเริ่มตำหนิติเตียน จนในที่สุดหลวงตาจำเป็นต้องแสดงพระธรรมเทศนาอย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้ยุติการออกกฎหมาย

v **รัฐบาลต้องฟังเสียงประชาชน** “...รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลของประชาชนตั้งขึ้นมา ... ต้องฟังเสียงประชาชน... จะเอาอำนาจบาทหลวงขึ้นมาว่าเราเป็นรัฐบาล เป็นเจ้าอำนาจบาทหลวงเหยียบย่ำทำลายชาติบ้านเมือง หรือพ่อแม่ของรัฐบาลได้แก่ประชาชนนี้ไม่ได้ ผิดทั้งนั้นแหละ อำนาจอันใดก็ตามต้องให้มีประชาชนเป็นผู้ควบคุมอำนาจนั้นไว้ ไม่ใช่กฎหมายของคณะสงฆ์สามเณรเข้ามาตั้งเป็นเจ้าอำนาจวาสนาใหญ่โตมาเหยียบย่ำทำลายชาติไทยของเรา ก็เรียกว่ารัฐบาลมหาภัยเท่านั้นเอง ไม่ใช่รัฐบาลที่ดีสมควรมุ่งหมายของประชาชนที่ตั้งขึ้นมา ... แล้วกฎหมายใดที่มาจากชาติไทยของเราให้เสียหายไปอย่างนี้ เรียกว่ากฎหมายมหาภัยต่อชาติ จึงไม่ควรเอาเข้ามาทำลาย นี่ละหลักของธรรมพูดอย่างนี้… เราจะนำสมบัติเหล่านี้เข้าสู่คลังหลวง คลังหลวงคือจุดนี้เอง จุดที่ปลอดภัย ไม่ให้ใครมาแตะต้องตลอดมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ปู่ย่าตายายของชาติไทยเรารักษาสมบัติโดยมีกฎหมายเข้มงวดกวดขัน รักษาตลอด จึงไม่ให้ใครเข้ามาแตะต้อง… กฎหมายก็ต้องอยู่ได้อำนาจของคนที่ชาติ ไม่ได้เห็นอำนาจจะเข้าทำลายชาติบ้านเมือง…”

v **คลังหลวงเก็บไว้เพื่ออะไร?** “...คลังหลวงคือคลังสมบัติเดิมของบรรพบุรุษเราที่รักษาไว้เป็นมรดกของชาติ เป็นหัวใจของชาติ เป็นหลักเป็นแก่นเป็นแกนเป็นสารของชาติ คือคลังหลวง อันนี้บรรพบุรุษของเราได้รักษามานาน มีกฎหมายบ้านเมืองรักษามาด้วยตลอดเวลา ก็ไม่ปรากฏว่ามีใครมาแตะต้องทำลาย … สมบัติเหล่านี้มีเก็บไว้เพื่ออะไร? ก็บรรพบุรุษท่านมีความเฉลียวฉลาดรอบคอบในบ้านในเมืองที่ท่านปกครอง สมบัติเหล่านี้ท่านจึงเก็บไว้เพื่อความจำเป็น เวลาที่มีความจำเป็นจริงๆ เรียกว่าเข้าขั้นวิกฤตการณ์หาทางไหนไม่ได้แล้ว ท่านจึงจะนำสมบัติเหล่านี้ไปแก้เหตุการณ์ต่างๆ เพื่อเอาตัวรอดเป็นพักเป็นตอนไปจากสมบัติเหล่านี้ เพราะฉะนั้นสมบัติเหล่านี้เมื่อยังไม่ถึงขั้นวิกฤตการณ์ขนาดนั้น จึงต้องเก็บไว้ตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้เวลานี้ก็ได้ทราบจากทางราชการว่า จะนำสมบัตินี้ออกไปเพื่อความเจริญ พื้นฟูชาติไทยของเราแล้ว สมบัติเหล่านี้ได้เคยเก็บไว้มานานตั้งแต่สมัยก่อนแล้ว เป็นของแนบแน่นมั่นคงมาก เพราะหัวใจประชาชนทั้งประเทศอยู่ในสมบัติของนี้ทั้งนั้น ชีวิตจิตใจศักดิ์ศรีติงามหรือเครดิตอะไรอยู่ในนี้ทั้งหมด ในสมบัติของนี้ซึ่งไม่เคยแตะต้องเลย ก็รู้สึกว่าเป็นสิริมงคลแก่ชาติไทยของเราตลอดมา สมบัติของนี้ที่เก็บไว้ไม่ใช่จ่ายในเวลาที่ยังไม่จำเป็นอย่างนี้ก็ไม่เคยปรากฏว่าก่อความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้ใด ก็เป็นสิริมงคลและเป็นที่ยกย่องภูมิใจของชาติไทยเราตลอดมา…”v

ถ้าเอาคลังหลวงไปใช้ประโยชน์จะฟื้นฟูชาติได้จริงหรือ? “...ทราบชัดเจนนมาโดยลำดับว่า ทางรัฐบาลจะตั้งกฎหมายจะเข้ามาเอาสมบัติเหล่านี้แต่ก่อนมีสมบัติอยู่สามกอง ว่ากันนะเท่าที่ทราบ กองนี้เป็นกองใหญ่ที่ไม่มีใครแตะต้องในคนทั้งชาติ รักษาอย่างเดียวกันหมดไม่มีอะไรมาแตะต้อง

ก็ทราบว่าจะเอาสมบัติทั้งสามกองนี้มารวมกัน สมบัติมารวมกันก็เท่ากับว่า โภคะสมบัติในชาติไทย หัวใจของชาติไทยเราทั้งชาตินี้ออกไปละเลงในน้ำทะเลไปหมด ที่พูดว่าจะไปฟื้นฟู คำว่าฟื้นฟูกับความจะเอาไปลุ่มจม ว่าจั้นเถอะ เป็นเสียงเดียวกัน ในหลักธรรมชาติตามอรรถตามธรรมนะ

ไอ้เรื่องคำพูดของคนว่าจะไปฟื้นฟูอย่างนั้นอย่างนี้พูดได้ทั้งนั้น คนเรามีลิ้นมีปากพูดให้หวานขนาดไหนก็ได้ แต่ความขมมันติดกัน แทรกกันอยู่กับความหวาน ...

จะเอาไปฟื้นฟูหรือจะเอาคนทั้งชาตินี้ไปจมในทะเลหลวง มันก็อดถามกันไม่ได้นะ เพราะสมบัติทั้งชาตินี้พากันรักษาอยู่ ก็ไม่เห็นพาชาติไทยของเราให้ลุ่มจมด้วยการเก็บรักษาสมบัตินี้ไว้ เมื่อความขัดแย้งเข้ามา เห็นว่าเก็บไว้อย่างนี้ไม่เกิดประโยชน์

เอาไปฟื้นฟูชาติไทยของเราเพื่อเกิดประโยชน์ มันก็เกิดปัญหาสวนทางกันเข้ามาว่า สมบัติเหล่านี้ให้ความร่มเย็นแก่ชาติไทยของเรามาเต็มล้นเต็มส่วนแล้ว ไม่เป็นประโยชน์อย่างใด มันมองไม่เห็น มีแต่ประโยชน์เต็มตัว…” v

ถูกต้องหรือไม่ถ้าจะเอาคลังหลวงทั้งกองไปใช้หนี้?

“...ชาติไทยของเราภาคภูมิใจด้วยสมบัติกองนี้ทั้งนั้น ไม่ได้ภาคภูมิใจกับสมบัติกองใด แล้วจะนำสมบัติเหล่านี้ไปฟื้นฟูบ้านเมือง จะไปฟื้นฟูแบบไหน ที่มันเสื่อม มันเสื่อมเพราะใครเป็นคนทำ สมบัติกองนี้ไม่ได้ไปทำลายอะไรให้ลุ่มจมไปพอจะนำสมบัติเหล่านี้ไปฟื้นฟู ถ้าสมบัติเหล่านี้มีคดียึดตัวทำให้บ้านเมืองลุ่มจม จะมาเอาสมบัติกองนี้ไปฟื้นฟูก็มีเหตุผลอยู่ แต่นี่สมบัติกองนี้ไม่เคยทำความเดือดร้อนแก่ผู้ใด ชาวไทยทั้งชาติมีความสงบร่มเย็นอบอวลอยู่ด้วยสมบัติกองนี้กันทั้งชาติ

ทีนี้เวลาเอาสมบัติเหล่านี้ออกไปแล้ว ก็เท่ากับโยกเอาหัวใจของคนไทยทั้งชาตินี้ ออกไปฟื้นฟูลงในทะเล นี่ละคำว่าฟื้นฟูนี้เอาไปฟื้นฟูลงในทะเล ให้ไปเจริญอยู่น้ำทะเลหรือฟุ้งหลวงของใครคนใด ฟุ้งของชาวไทยเราทราบดีไม่ได้เมื่อหลุดจากคลังหลวงนี้ออกไปแล้ว มันจะเป็นทุกแบบทุกฉบับ

... สมบัติกองนี้ไม่ไปหาว่าวันยืมเขามาเพื่อติดหนี้ติดสินพอจะนำสมบัติกองนี้ไปใช้หนี้เขา เป็นเรื่องของสิ่งภายนอกเท่านั้นก่อนขึ้นมา ไปกู้ยืมเขามากี่หมื่นกี่แสนกี่พันล้าน ก็ล้านๆ ก็ไม่ใช่สมบัติกองนี้ไปกู้ยืมมา เป็นคนไปกู้ยืมมา เช่น คณะรัฐบาล เป็นต้น เป็นผู้ไปกู้ยืมมา กู้ยืมมามากน้อย คณะรัฐบาลไปกู้ยืมเงินเขามานั้น ก็ต้องไปกู้ยืมด้วยความว่ามีปัญญา ถ้ามีปัญญากู้ยืมเขามาได้ ทำไมจะไม่มีความปัญญาหาเงินไปใช้หนี้เขา

จำเป็นอะไรจะต้องมากอบโกยเอาตบตาของคนที่ทั้งชาติจากสมบัติกองใหญ่ไปฟื้นฟู ก็แสดงว่า ... เป็นมหาภัยต่อชาติไทยของเราอย่างยิ่ง...” v

ออกกฎหมายมหาภัยบีบบังคับเอาคลังหลวงแล้ว..ชาติจมน้ำ “...คลังหลวงนี้เป็นความแน่นอนหมั่นคงแก่ชาติไทยของเรา

ทั้งเป็นหลักประกันใหญ่แห่งชาติไทยของเราที่จะติดต่อซื้อขาย การทำหน้าที่การงานระหว่างประเทศต่อกัน เช่น เขามาลงทุนลงรอนหรือกู้ยืมอะไร อันนี้ก็เป็นเครื่องยืนยันรับรองโดยหลักธรรมชาติแล้ว...กฎหมายข้อนี้ที่จะมาถูกลามหรือมาโยกเอาสมบัติของชาติไทยเราไป เรียกว่า กฎหมายมหาภัย ชาติไทยจะรับไม่ได้

ตามเรื่องความรู้สึกในแง่แห่งธรรมแล้วเป็นอย่างนั้น …&จะมีความเจริญที่ตรงไหน ที่ว่ากฎหมายข้อนี้จะมานี้ คือมาบีบบังคับเอาเงินก้อนนั้นนั่นเอง

ถ้าไม่ใช้มหาภัยจะมาบีบบังคับทำไม เงินกองนี้ไม่ได้เป็นมหาภัย สิ่งที่จะมาทำลายเงินกองนี้ต่างหากเป็นมหาภัย จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องกำจัด

จากพี่น้องชาวไทยทุกคนที่รักษาดีหรือรักสมบัติกองนี้ จะต้องต่างคนต่างต้องป้องกันไว้เต็มเหนียว ไม่อย่างนั้นชาติไทยจะไม่มีอะไรเหลือเลยแหละ

